

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2CoE/141/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214201906
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3214201906.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti povinnému: K. W., bytom D. nad D., N. XXXX/XX, štátny občan Slovenskej republiky, o vymoženie 2.983,92 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 1. júla 2014, č.k. 5Er/389/2014-33, takto dňa 11.novembra 2014

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným dňa 14.04.2014 domáha vykonania exekúcie proti povinnému, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn. II/2012-823, ktorý vydal dňa 21.01.2013 Mgr. Roman Hrabuša, rozhodca Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, Komora pre rozhodovanie sporov z iných obchodnoprávných alebo občianskoprávných vzťahov, ktorý rozsudok mal nadobudnúť vykonateľnosť dňa 03.03.2013. Predmetným rozhodcovským rozsudkom bola žalovanému (povinnému) uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) sumu vo výške 2.983,92 Eur s príslušenstvom. V predmetnej exekučnej veci súd prvého stupňa zistil, že sa vymáha plnenie zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0263304153 zo dňa 28.02.2007 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorá neskôr oprávnenému postúpila svoju pohľadávku a povinným, na ktorú sa vzťahuje právny režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a subsidiárne ako spotrebiteľskú zmluvu aj všeobecná právna úprava spotrebiteľských zmlúv uvedená v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže právny predchodca oprávneného - Slovenská sporiteľňa, a.s. je podnikateľ a pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti (dodávateľ) a povinný je fyzická osoba, ktorá preukázateľne nekonala v tomto vzťahu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (spotrebiteľ). V danom prípade vstúpil oprávnený ako veriteľ do spotrebiteľského vzťahu s povinným a povinný je ako spotrebiteľ naďalej chránený zákonnou úpravou súvisiacou s ochranou spotrebiteľa. Dôvodil, že predložená zmluva vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase jej uzavretia. Základnou črtou štandardných spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou Zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky (obsahujúce aj rozhodcovskú doložku), ktoré povinný ovplyvniť nemôže, nakoľko boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodcovská doložka v zmluve je neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu a znemožňuje tak voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Neprijateľná rozhodcovská doložka (ako každá neprijateľná zmluvná podmienka) sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z

takejto doložky preto odporuje dobrým mravom (rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc od neprijateľnej rozhodcovskej doložky). Poukázal na skutočnosť, že cieľom rozhodcovskej doložky je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Častokrát sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je však význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v prípade vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch. Rozhodcovská doložka v tomto prípade nebola individuálne dojednaná, je súčasťou všeobecných podmienok tvoriacich súčasť spotrebiteľskej zmluvy, ktorá má tzv. formulárovú podobu. Súd prvého stupňa dospel k názoru, že ak rozhodcovská doložka nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy, a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obava, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, je oprávnená. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným obchodným podmienkam. Nakoľko rozhodcovská doložka je neprijateľná, keďže nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu a zároveň sa neprijateľná rozhodcovská doložka prieči dobrým mravom, výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Dospel k záveru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných obchodných podmienkach je neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného a je v rozpore s ust. § 52 nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj so smernicou Rady 93/13/EHS a takto dojednaná rozhodcovská doložka je v rozpore s dobrými mravmi a ako taká je v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka neplatná. S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd prvého stupňa žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie oprávnený, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zastával názor, že súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvavej činnosti, ktorú mu zveril zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Skúma iba materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu. Zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu nevyplýva, že exekučný súd môže skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy. Mal za to, že exekučný súd nie je v zmysle rozhodnutia ASTURCOM povinný vykonať cieľnú procesnú aktivitu smerujúcu k zisťovaniu a preskúmvaniu okolností prípadu. Mal za to, že slovenský preklad uvedeného rozhodnutia je nesprávny, pričom nesprávnosť slovenského prekladu je zreteľná pri porovnaní znenia v anglickom jazyku. Ďalej uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má tie isté vlastnosti ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu Slovenskej republiky, z čoho vyplýva, že je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. Slovenský exekučný súd by bol podľa rozsudku ASTURCOM povinný vyhodnotiť rozhodcovskú doložku ex offo ako nekalú podmienku, ak by slovenské procesné právo umožňovalo exekučnému súdu, aby vyhodnotil rozhodcovskú doložku v rámci exekučného konania ako neplatnú, a to z hmotnoprávneho dôvodu vyjadreného v slovenskom hmotnom práve. V slovenskom právnom poriadku je príslušný na posúdenie platnosti rozhodcovskej zmluvy súd, ktorý rozhoduje o žalobe účastníka rozhodcovského konania proti rozhodcovskému rozsudku, pričom ak tento súd vysloví neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, je povinný vecne rozhodnúť o žalovanom nároku. Dôvodil, že zo slovenského a ani európskeho práva za súčasného právneho stavu nemožno vyvodzovať záver, podľa ktorého by exekučný súd mal povinnosť preskúmvávať exekučný titul a nahradiť tak pasivitu spotrebiteľa, ktorý síce vedel o svojich právach, ale neuplatnil si ich. Postupom a rozhodovaním súdu takto dochádza k neoprávnenému zásahu do základného práva oprávneného na súdnu ochranu a porušovaniu princípov právnej istoty. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011.

Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O

odvolaní oprávneného rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Exekučný súd v rámci svojho postupu pri preskúvaní listín podľa ustanovenia § 44 Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní z úradnej povinnosti posudzuje, či rozhodcovský rozsudok, ktorý je podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku tiež spôsobilým exekučným titulom, tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právne nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom (§ 45 ods. 1 písm. c/), resp. či rozhodcovský rozsudok nemá nedostatok uvedený v § 40 písm. a/ a b/. Ak súd zistí tieto nedostatky, exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný v dôsledku neplnenia zmluvne dojednaných povinností zo strany dlžníka podľa úverovej zmluvy, ktorá má charakter spotrebiteľskej zmluvy, potom exekučný súd v rámci postupu podľa § 44 Exekučného poriadku a § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., z úradnej povinnosti správne v danej veci posudzoval rozhodcovský rozsudok z aspektu, či plnenie priznané týmto rozsudkom nemá taký charakter, pre ktorý je potrebné úplne alebo čiastočne exekučné konanie zastaviť, resp. v danom prípade zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre rozpor exekučného titulu so zákonom.

Už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je exekučný súd, konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2012 sp. zn. 6 Cdo 105/2011).

Aj v prípade, že spotrebiteľ nevyužije právnu možnosť spochybníť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a prípadne aj konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. septembra 2012 sp. zn. 5 Cdo 230/2011).

Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012).

Za správny odvolací súd považuje právny názor súdu prvého stupňa, že predmetná Zmluva o splátkovom úvere je zmluvou spotrebiteľskou, teda že medzi oprávneným (resp. jeho právnym predchodcom) a povinným bol založený na jej základe spotrebiteľský vzťah. Odvolací súd poukazuje na to, že predložená zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom oprávneného (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a povinným dňa 28.02.2007 vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase jej uzavretia. Uvedenú zmluvu uzatvoril dodávateľ - právny predchodca oprávneného ako právnická osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - povinným ako fyzickou osobou, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom ide o typizovanú zmluvu používanú veriteľom vo vzťahu k veľkému počtu klientov a spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom nemal možnosť ovplyvniť. Z uvedeného dôvodu v zmysle § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka a s poukazom na prevzatie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z komunitárneho práva v oblasti ochrany spotrebiteľa, bolo aj v oblasti obchodného práva potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú obchodnoprávne

vzťahy len podmnožinou občianskoprávných vzťahov, a preto ak v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi neexistovala špeciálna úprava ochrany spotrebiteľa v Obchodnom zákonníku, bolo v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka potrebné na právny vzťah účastníkov subsidiárne aplikovať aj ustanovenia o ochrane spotrebiteľa obsiahnuté v Občianskom zákonníku. Preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď na vzťah účastníkov aplikoval príslušné právne normy chrániace spotrebiteľa.

Pri posudzovaní exekučného titulu z aspektov ust. § 45 ods. 2 a ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, bolo preto v danej veci potrebné vychádzať aj z ustanovení § 53 ods. 1, 4 a § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, s prihliadnutím na príslušnú smernicu Rady 93/13/EHS. Súd prvého stupňa v tomto smere správne zisťoval, či zmluva, na základe ktorej bol priznaný nárok oprávnenému, neobsahuje takú podmienku, ktorá má nekalý charakter a je preto absolútne neplatná. Správne pri skúmaní dospel k záveru, že rozhodcovská doložka má charakter nekalej podmienky, keďže spôsobuje v právach a povinnostiach zmluvných strán značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, teda povinného, a to podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Rozhodcovskú doložku, upravenú v článku 18. Všeobecných obchodných podmienok, dôvodne považoval súd prvého stupňa za nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka platnom a účinnom v rozhodnom období.

Odvolačný súd v tejto súvislosti uvádza, že smernice v zásade nemajú ako prameň komunitárneho práva horizontálny priamy účinok, ale existuje komunitárna povinnosť interpretovať vnútroštátne právo komunitárne konformným spôsobom. Smernica Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má pritom vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Ak je to tak, prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný. Na účely tohto posúdenia je potrebné spresniť, že vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, článok 6 uvedenej smernice musí byť považovaný za ustanovenie rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré majú v rámci vnútroštátneho právneho poriadku právnu silu noriem verejného poriadku (viď Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci Asturcom Telecomunicaciones SL proti Cristine Rodríguezovej Nogueirovej C-40/08).

Za neprimeranú je potrebné považovať aj rozhodcovskú doložku v danej veci, ktorá je súčasťou zmluvy, resp. všeobecných obchodných podmienok, ktoré predkladal právny predchodca oprávneného povinnému na predtlačenom formulári, nebola individuálne dojednaná, keď jej obsah povinný nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, resp. niektoré z ustanovení vylúčiť. Veriteľ mohol na základe predmetnej rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ (povinný) ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stratil právo brániť sa voči takýmto nárokom na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Výber rozhodcovského súdu pritom uskutočnil sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravenej formulárovej zmluve, resp. všeobecných obchodných podmienkach. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej doložky je potom potrebné považovať takúto rozhodcovskú doložku v celosti za neprijateľnú podmienku a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora EÚ (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). Na podporu uvedeného právneho záveru odvolací súd dáva do pozornosti aj ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka v platnom znení (ustanovenie bolo zavedené zákonom č. 568/2007 Z. z. účinným od 01.01.2008), v zmysle ktorého sa za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve považuje aj ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Pokiaľ v zmysle § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v príslušnom znení, boli banky povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, odvolací súd k tomu

uvádza, že právny predchodca oprávneného neuzatvoril s povinným osobitnú rozhodcovskú zmluvu (ani nedal povinnému osobitný návrh na jej uzatvorenie a príslušné poučenie), ale rozhodcovská doložka bola začlenená do vopred pripravených všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu oprávneného. Povinný ako spotrebiteľ bol v postavení, že buď zmluvu aj s príslušnými všeobecnými obchodnými podmienkami prijme ako celok a úver dostane, alebo zmluvu ako celok odmietne a úver nedostane. Nebol tu pri kontraktácii zmluvy vytvorený žiadny priestor pre spotrebiteľa (povinného), aby vyslovil nesúhlas s riešením prípadných sporov medzi účastníkmi pred rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že stanovenie povinnosti banky ponúknuť klientom návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, neznamená, že veriteľ je oprávnený včleniť do svojich zmlúv také znenie rozhodcovskej doložky, ktoré zakladá značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (tak ako tomu bolo v predmetnom prípade). Ak veriteľ uzatvára zmluvu so spotrebiteľom, je povinný rešpektovať aj príslušné zákonné normy chrániace spotrebiteľov.

Odvolací súd zároveň uvádza, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória aj prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nie sú žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako aj bez návrhu súd exekúciu zastaví o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak je takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi (k tomu viď aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. februára 2011 sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

Odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa v danom prípade správne právne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, teda nejde o spôsobilý exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku a správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku).

Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.